

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 171/18
V Luxemburgu 13. novembra 2018

Rozsudok vo veci C-310/17
Levola Hengelo BV/Smilde Foods BV

Chuť potraviny nemôže byť chránená autorským právom

Chuť potraviny totiž nemožno označiť za „dielo“

„Heksenkaas“ je nátierka so smotanovým syrom a bylinkami, ktorú v roku 2007 vytvoril holandský obchodník so zeleninou a čerstvými výrobkami. Práva duševného vlastníctva k tomuto výrobku v súčasnosti patria spoločnosti Levola založenej podľa holandského práva, na ktorú ich tento obchodník previedol.

Od roku 2014 vyrába spoločnosť Smilde, založená podľa holandského práva, produkt nazvaný „Witte Wievenkaas“, ktorý je určený pre reťazec supermarketov v Holandsku.

Levola, ktorá sa domnievala, že výroba a predaj „Witte Wievenkaas“ porušuje jej autorské právo na chuť „Heksenkaas“, požiadala holandské súdy, aby spoločnosti Smilde zakázali okrem iného výrobu a predaj tohto produktu. Levola tvrdí, že chuť „Heksenkaas“ predstavuje dielo chránené autorským právom a chuť „Witte Wievenkaas“ je rozmnožovaním tohto diela.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Odvolací súd Arnhem-Leuvarde, Holandsko), ktorý o tomto spore rozhoduje v odvolacom konaní, sa na Súdny dvor obrátil s otázkou, či možno chuti potraviny priznať ochranu na základe smernice o autorskom práve¹.

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor zdôrazňuje, že chuť potraviny možno chrániť autorským právom v zmysle smernice iba v prípade, že takú chuť možno kvalifikovať ako „dielo“ v zmysle tejto smernice. Predpokladom tejto kvalifikácie je v prvom rade to, aby dotknutý predmet predstavoval originálny duševný výtvor. Ďalej vyžaduje „vyjadrenie“ tohto originálneho duševného výtvoru.

Podľa dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva, ktorá bola prijatá v rámci Svetovej obchodnej organizácie (WTO), a Únia k nej pristúpila², a Zmluvy Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO) o autorskom práve³, ktorej stranou je aj Únia, totiž môžu byť predmetom ochrany podľa autorského práva vyjadrenia, a nie myšlienky, postupy, spôsoby prevádzkovania alebo matematické koncepcie ako také.

V dôsledku toho **pojem „dielo“ uvedený v smernici nevyhnutne predpokladá, aby bol predmet ochrany podľa autorského práva vyjadrený tak, že ho možno dostatočne presne a objektívne identifikovať.**

V tomto kontexte Súdny dvor konštatuje, že **pokiaľ ide o chuť potraviny, chýba možnosť presnej a objektívnej identifikácie.** Súdny dvor v tejto súvislosti spresňuje, že na rozdiel od

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

² Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva uvedená v prílohe 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), ktorá bola podpísaná 15. apríla 1994 v Marrákeši a schválená rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80).

³ Zmluva Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO) o autorskom práve prijatá v Ženeve 20. decembra 1996, ktorá nadobudla účinnosť 6. marca 2002. Táto zmluva bola v mene Európskeho spoločenstva schválená rozhodnutím Rady 2000/278/ES zo 16. marca 2000 (Ú. v. ES L 89, 2000, s. 6; Mim. vyd. 11/033, s. 208).

literárneho, maliarskeho, filmového či hudobného diela, ktoré je presným a objektívnym vyjadrením, je totiž identifikácia chuti potraviny založená v podstate na pocitoch a chuťových pôžitkoch, ktoré sú subjektívne a premenlivé. Závisia totiž najmä od faktorov súvisiacich s osobou, ktorá dotknutý produkt ochutnáva, ako sú jej vek, potravinové preferencie a stravovacie návyky, a od prostredia alebo kontextu, v ktorom sa tento produkt ochutnáva.

Okrem toho presná a objektívna identifikácia chuti potraviny, ktorá by ju pomocou technických prostriedkov umožnila odlíšiť od iných produktov tejto povahy, nie je za súčasného stavu vedeckého vývoja možná.

Za týchto podmienok Súdny dvor dospel k záveru, že **chuť potraviny nemožno kvalifikovať ako „dielo“, a preto jej nemožno priznať ochranu na základe autorského práva v zmysle smernice.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499